



עפ"ג 23873-03-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 23873-03-25

לפני: כבוד השופטת יעל וילנר כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ כבוד השופטת רות רונן

המערער: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על גזר דין שנתן בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד' מרשק-מרום), ביום 6.2.2025, בתפ"ע 31580-02-23 י"ד חשוון, התשפ"ו (05 נובמבר 2025)
תאריך ישיבה: בשם המערער: עו"ד גד זילברשלג
בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

בשם שירות המבחן: עו"ס סיון קוריס

פסק-דין

השופטת יעל וילנר:

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד' מרשק מרום) בתפ"ע 31580-02-23 מיום 6.2.2025, שבמסגרתו נגזרו על המערער 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו, לצד עונשים נלווים.

2. המערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו במסגרת הסדר טיעון, והורשע ביום 27.9.2023 בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה ללא הסכמתה החופשית, לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק.



3. לפי כתב האישום המתוקן, בין המערער לבין נפגעת העבירה, ילדת 2013 (להלן: הקטינה), לא הייתה היכרות מוקדמת עובר לאירוע מושא כתב האישום. ביום 30.1.2023, עת שבה הקטינה מבית הספר ונכנסה אל בניין מגוריה, הבחין בה המערער ונכנס אחריה לתוך הבניין. המערער נעמד לצד הקטינה בעת שהמתינה למעלית; ובהמשך לכך, נכנסה הקטינה למעלית והמערער נכנס אחריה. לאחר שנסגרו דלתות המעלית, המערער התקרב אל הקטינה והרים את חצאיתה, תוך שהוא מנסה להפשיל את גרביוניה. חרף התנגדותה, מישש המערער בחוזקה את ירכה של הקטינה, מעל לגרביונים שלבשה, וזאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיני. רק לאחר שנפתחו דלתות המעלית, חדל המערער ממעשיו ועזב את המקום.

4. טרם מתן גזר הדין הוגשו לבית המשפט המחוזי שלושה תסקירים בעניינו של המערער, מהם עלה כי המערער, בשנות העשרים לחייו, נשוי ואב לתינוקת (כיום - אב לשניים), ללא עבר פלילי. בתסקיר הראשון, אשר הוגש בחודש פברואר 2024, צוין כי המערער שולב בקבוצת הכנה טיפולית ייעודית לעברייני מין; כי הוא מגלה חרטה על מעשיו והבנה ראשונית של הנזק שגרם לקטינה, אך סובל מעיוותי חשיבה האופייניים לעברייני מין, דוגמת צמצום חומרת מעשיו. שירות המבחן המליץ על השלמת הטיפול הראשוני בו שולב המערער ועל שילובו בטיפול המשך. בתסקיר השני, ביקש שירות המבחן לשנות את התנאים המגבילים שהושתו על המערער על מנת לשלבו בתוכנית טיפולית אינטנסיבית. בסופו של דבר, בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט. בתסקיר משלים, אשר הוגש בחודש ספטמבר 2024, צוין כי המערער סיים בהצלחה את השתתפותו בהליך הטיפול הראשוני, אך מפגין דפוסי ריצוי בפני שירות המבחן וניכר כי הוא מנסה לומר את "הדבר הנכון". שירות המבחן המליץ על מתן תקופת ניסיון, לצורך בחינת שילובו של המערער במסגרת טיפולית אינטנסיבית למשך תקופה משמעותית. לחלופין, הומלץ על ענישה שיקומית שתכלול צו מבחן למשך שלוש שנים, ועל פיצוי כספי לנפגעת העבירה.

5. ביום 6.2.2025 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המערער. בקביעת מתחם הענישה, בית המשפט נתן דעתו לפגיעה בגופה, בנפשה ובכבודה של הקטינה, המועצמת לנוכח התרחשותה בסביבתה הטבעית, ולתכנון שקדם לפגיעה. לאחר סקירת מדיניות הענישה הנוהגת, הועמד מתחם הענישה על 14-30 חודשי מאסר בפועל. בהמשך, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום. הודגש כי מהתסקירים עולה תמונה מורכבת באשר למערער, אשר מחד גיסא, מביע חרטה ובושה על מעשיו, ומאידך גיסא, משליך אחריות על גורמים חיצוניים, ועודו מצוי בשלב ראשוני מאוד של התהליך הטיפולי, חרף חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה. בנוסף, עמד בית המשפט על עדיפותם של שיקולי גמול והרתעה על פני שיקולים אחרים כשמדובר בענישה על עבירות מין בקטינים. בסיכומו של דבר, בשים לב להיותו איש משפחה צעיר ללא עבר פלילי, הושת על המערער עונש של 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 15 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת מין מכל סוג למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר; ופיצוי כספי לקטינה בסך 25,000 ש"ח.



6. מכאן הערעור שלפנינו, המופנה כלפי עונש המאסר שהושת על המערער. המערער טוען, בעיקרו של דבר, כי מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, כפי שעולה אף מפסקי הדין שאליהם הפנה בית המשפט. עוד טוען המערער, כי בית המשפט המחוזי לא ייחס די משקל להמלצת שירות המבחן בדבר הטלת ענישה שיקומית; ולנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כגון גילו הצעיר, היותו איש משפחה ועברו הפלילי הנקי. כמו כן, נטען כי בית המשפט המחוזי שגה כאשר השית על המערער עונש אשר אינו מאפשר לו להשלים את ההליך השיקומי שבו החל.

7. לקראת מועד הדיון בערעור, הוגש לעיונו תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן, ממנו עולה כי בחודש פברואר 2025 השתלב המערער במרכז לטיפול בעברייני מין, בטיפול קבוצתי ופרטני; וכי הוא נמצא בתהליך טיפולי יציב ומגלה הבנה ראשונית למשמעות מעשיו. נוכח האמור, שירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בעניינו של המערער, הכוללת צו מבחן למשך שנתיים והטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

8. בדיון שנערך לפנינו ביום 5.11.2025, חזר המערער, בעיקרו של דבר, על טענותיו המפורטות לעיל. מנגד טענה המשיבה, בין היתר, כי העונש שהוטל על המערער הולם את מעשיו, בשים לב לחומרת העבירה, ולכך שהיא נעשתה בקרבת ביתה של הקטינה.

בגמר הדיון, הורינו על קבלת הערכת מסוכנות בעניינו של המערער. זו הוגשה ביום 25.12.2025, ובגדרה הוערכה רמת מסוכנותו המינית של המערער כבינונית-נמוכה.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בכתובים ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפנינו, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות; וכך אציע לחברותי להורות.

10. כידוע, ערכאת הערעור תתערב בעונש שגזרה הערכאה הדיונית אך במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת, או כאשר נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (ראו, מני רבים: עפ"ג 54285-07-25 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 8 (30.9.2025); עפ"ג 66176-09-25 אברהם נ' מדינת ישראל, פס' 9 (23.12.2025)). המקרה דנן אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, כפי שאפרט להלן.

11. בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הנודעת לעבירות מין כלפי קטינים. עבירות אלו מתאפיינות בניצול פערי הכוחות המובנים בין הפוגע לבין הקטין לצורך סיפוק יצריו הנלוזים של



הפוגע, תוך פגיעה קשה בנפשו של הקטין, המותירה אחריה צלקות עמוקות שילוו אותו שנים ארוכות (ראו: ע"פ 2412/24 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 15 וההפניות שם (26.3.2025)). בהתאם, הכירה הפסיקה בצורך בענישה מחמירה בגין עבירות אלו, הנותנת ביטוי לפגיעה החמורה בנפגע העבירה, ושיש בה כדי להביא להרתעת היחיד ולהרתעת הרבים (ראו: ע"פ 2749/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 7 (27.2.2022)). לא למותר לציין, כי העמדה הנוקשה כלפי עבירות אלו מתבטאת גם בסעיף 355(א) לחוק, הקובע כי העונש המזערי בגין העבירה שבה הורשע המערער יעמוד על 30 חודשי מאסר, אלא אם מתקיימים טעמים מיוחדים להקל בעונש.

12. בענייננו, המערער המתין לשעת כושר שבה יוכל לשהות עם הקטינה ביחידות במעלית הסגורה, מבלי שתהיה לה יכולת להימלט. הוא ניצל את פערי הגילאים והכוחות בינו לבין הקטינה לצורך סיפוקו המיני, וכל זאת בבניין מגוריה, אשר אמור להיות מבצרה. משאלו הם פני הדברים, ובשים לב לעמדה הנוקשה כלפי העבירה שבמוקד ענייננו, ולעונש המזערי הקבוע בגינה בחוק כאמור, אני סבורה כי העונש שקבע בית המשפט המחוזי הולם את חומרת מעשיו של המערער ואת נסיבות ביצועם.

13. עוד אוסיף, כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום. הלכה עמנו כי בית המשפט ישתמש בסמכות המוקנית לו מכוח סעיף 40ד(א) לחוק במשורה, ויסטה ממתחם העונש מטעמי שיקום, רק במקרים חריגים שבחריגים, שבהם ניכר בפועל שיקום משמעותי או כשקיימים סיכויי שיקום מובהקים (ראו: ע"פ 671/22 אבו תנהא נ' מדינת ישראל, פס' 19 (20.10.2022); ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פס' 13 (1.7.2019)). כמו כן, ככל שהעבירה שבה הורשע הנאשם ונסיבותיה חמורות יותר, כך גובר הנטל המוטל עליו להראות תהליך שיקומי מתקדם יותר כדי להצדיק סטייה כאמור (ראו: ע"פ 9036/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 19 (27.1.2020); ע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 5 (14.1.2015)). במקרה דנן, בית המשפט המחוזי עמד על כך שהתמונה העולה מהתסקירים בעניינו של המערער היא מורכבת; ועל כך שהמערער עודנו נמצא בשלב טיפולי ראשוני. אף מהתסקיר שהוגש לעיונו עולה אמנם כי המערער נמצא במסלול חיובי (ויש לקוות כי ימשיך במסלול זה בין כתלי בית הסוהר) אך עודנו מצוי בשלב התחלתי של תהליך השיקום, ורק כעת הוא מפנים באופן ראשוני את משמעות מעשיו וחומרתם. כך עולה אף מהערכת המסוכנות שנערכה בעניינו של המערער, שבסופה הוערכה רמת מסוכנותו כבינונית-נמוכה. במצב דברים זה, ובשים לב לחומרת העבירה שבה הורשע המערער ולנסיבותיה, לא שוכנעתי כי המערער הרים את הנטל להוכיח כי המקרה שלפנינו בא בגדר המקרים החריגים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום.

14. לטעמים שפורטו לעיל יש להוסיף את הנזק הנפשי הקשה שגרם המערער במעשיו לקטינה - נזק שמוקדם עדיין לאמוד את מלוא היקפו, אולם כבר עתה ניתן להתרשם מהשלכותיו על הקטינה. אמה של הקטינה העידה בבכי לפני בית המשפט המחוזי כי לאחר האירוע בתה התקשתה להירדם בלילות והחלה לחשוש כי עוקבים אחריה; וכי היא נזכרת מדי פעם באירוע ושואלת אם המערער יגיע לעיר



מגוריה. כלל הוא, כי יש להתחשב בנפגעי עבירות מין כשיקול מרכזי בענישה, גם אם לא הוגש תסקיר בעניינם (ראו: ע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 7 (14.1.2015)), ואף מטעם זה לא מצאתי להקל בעונשו של המערער.

15. מכלל האמור עולה כי העונש שנגזר על המערער אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת; וכי בגזר הדין לא נפלה טעות, לא כל שכן טעות מהותית, המצדיקה את התערבותנו.

אציע אפוא לחברותי לדחות את הערעור.



יעל וילנר
שופט

השופטת גילה כנפי-שטייניץ:

אני מסכימה.



גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

השופטת רות רונן:

כמו חברתי אף אני סבורה כי העונש שהוטל על המערער הוא עונש הולם. לטעמי ההתלבטות העיקרית במקרה שלפנינו נוגעת לשאלה האם יש מקום - לאור מכלול נסיבותיו של המקרה - לסטות מהעונש שנקבע מטעמי שיקום.



כפי שקבעה חברתי אך לאחרונה -

"תהליך שיקום משמעותי מאפשר לעבריין לחזור לדרך הישר, להותיר מאחוריו את דרך חייו העבריינית, ולהשתלב מחדש בחברה כאדם נורמטיבי ומתפקד. חשוב לזכור, מכך נתרם לא רק העבריין וסביבתו הקרובה; כי אם גם האינטרס הציבורי, שכן, החברה מקבלת חזרה לשורותיה אזרח שומר חוק ומועיל לחברה..." (ראו ע"פ 6665/234 אוטמזגין נ' מדינת ישראל 14.1.2026).

ואכן, דווקא כאשר מדובר בעבריין מין, יש לשיקום מוצלח תועלת רבה ומשמעותית לא רק לנאשם אלא גם לחברה. המטרה היא שמי שעבר עבירת מין, לא יחזור לבצע עבירות דומות בעתיד. שיקום מוצלח עשוי לקדם מטרה זו; כאשר מנגד קיים חשש שבהעדר שיקום - העבריין עלול לחזור ולבצע עבירות מין באופן שיפגע בקורבנות נוספים. יתרה מכך, דווקא כאשר מוטלים על נאשם בעבירות מין עונשי מאסר קלים יחסית (וזוהו המצב גם בעניינו של המערער דנן), קורה לעיתים שהשהות מאחורי סורג ובריח היא קצרה מדי ואינה מאפשרת הליך טיפולי ושיקומי בין כותלי בית הסוהר.

חרף האמור, סטייה מטעמי שיקום היא כידוע חריג ולא הכלל. כפי שהבהירה חברתי - כדי להצדיק סטייה כזו נדרש להוכיח קיומו של הליך שיקום משמעותי או קיומם של סיכויי שיקום מובהקים. אכן, המערער ראוי לכל שבח על רצונו להשתנות ולטפל בעצמו. יחד עם זאת, לא מצאתי כי הוא הוכיח כי מן הראוי לסטות מהעונש שנגזר עליו מטעמי שיקום. זאת הן לאור הערכת המסוכנות שלו - אשר עומדת עדיין על מסוכנות בינונית נמוכה, והן לאור העובדה שאין מדובר בהליך שיקום חריג או יוצא דופן.

משכך, אני מצטרפת לחוות דעתה של חברתי לפיה דין הערעור להידחות. יש לקוות כי המאמצים שעשה המערער עד כה והליך השיקום שהוא החל בו - יעמדו לו גם בהמשך ויאפשרו לו להמשיך בחיים נורמטיביים בעתיד.



רות רונן
שופטת

הוחלט כאמור בפסק דינה של השופטת י' וילנר.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 19.2.2026 עד השעה 10:00 בימ"ר



הדורים, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מפסק דין זה. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ו (20 ינואר 2026).



רות רונן
שופטת



גילה כנפי-שטייניץ
שופטת



יעל וילנר
שופטת